

عزت حسینی در امتداد سیره نبوی/ جایگاه سیدالشهدا(ع) میان اهل تسنن

صداقت ثمرحسینی با بیان اینکه امام حسین(ع) ذخیره پیغمبر اکرم(ص) برای حساس‌ترین دوره تاریخ اسلام بود، گفت: مناعت طبع امام حسین(ع) عزتی خدادادی و در امتداد عزت رسول‌الله(ص) است.

صداقت ثمرحسینی با بیان اینکه امام حسین(ع) ذخیره پیغمبر اکرم(ص) برای حساس‌ترین دوره تاریخ اسلام بود، گفت: مناعت طبع امام حسین(ع) عزتی خدادادی و در امتداد عزت رسول‌الله(ص) است.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: به مناسبت سوم شعبان، سالروز ولادت حضرت امام حسین (ع) با «کامیار صداقت ثمر حسینی»، عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و پژوهشگر حوزه شیعه‌شناسی به گفتگو نشستیم که ما حاصل آن را در ادامه می‌خوانید؛

کامیار صداقت حسینی در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به سیره امام حسین (ع) و جایگاه عزت نفس در مکتب آن حضرت اظهار کرد: چنانکه برخی از آیات قرآن می‌فرمایند، عزت تنها از آن خداست و خداوند عزت را به پیامبرش و مؤمنان عطا کرده است. بدین سان، عزت نفس و مناعت طبع امام حسین (ع) عزتی خدادادی و در امتداد سیره پیامبر و عزت حضرت رسول الله (ص) است؛ به ویژه آنکه یکی از فضایل «اختصاصی» امام حسین (ع) حدیث نبوی «حسین منی و انا من حسین» است؛ علاوه بر این موارد، کلیه احادیث نبوی (ص) مانند «حدیث ثقلین» که جهانیان را مکلف به پیروی از ائمه اطهار (ع) می‌کنند و اطاعت از ایشان را به عنوان ثقلی در کنار قرآن کریم، در حکم اطاعت از رسول الله (ص) می‌دانند؛ یا احادیثی که آن حضرت را کشتی نجات امت می‌خوانند و یا احادیثی که بر جایگاه رفیع امام حسین (ع) در بهشت تأکید می‌کنند و موارد بسیار دیگر؛ همگی بیانگر رفعت مقام و عزت حضرت امام حسین (ع) محسوب می‌شوند.

عزت نفس و مناعت طبع امام حسین (ع) عزتی خدادادی و در امتداد عزت حضرت رسول الله (ص) است

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، با بیان اینکه ارتباط روحانی و معنوی انسان با امام حسین (ع) مایه عزت مندی او در دو جهان خواهد بود، افزود: از همین روست که احادیث بسیاری بر فضیلت گریه بر ماتم امام حسین (ع) و حتی فضیلت آرزوی حضور در کربلا با بیان عبارت «یا لیتنی كنت معهم فأفوز فوزاً عظيماً» وارد شده است؛ یعنی مسلمانان باید پیوند مستحکمی با اهل بیت (ع) از طریق عمل به فرمایشات نورانی آنان کنند، از مفاد بسیاری از احادیث وارده از حضرت امام حسین (ع) می‌توان گفت هر چه ایمان و سخن انسان پاک تر و عمل او صالح تر باشد، بر عزت او افزوده خواهد شد.

وی ادامه داد: برای مثال، امروزه که کشور عزیزمان دچار بیماری فراگیر ویروس کرونا است؛ صرف نظر از آنکه چه عواملی در انتشار آن دخیل بوده اند؛ این بلا، یک آزمون الهی است و عیار انسان‌ها در همین گونه مواقع است که محک می‌خورد. کسی که مایحتاج نیازمندان و بیماران را احتکار می‌کند، نسبت اش را با امام حسین (ع) قطع می‌کند و خود را به ذلت می‌افکند و آنکه در چنین موقعیت بحرانی، به یاری فقیران، نیازمندان و بیماران می‌شتابد، خود را متصل به اهل بیت (ع) می‌کند و در شعاع عزت حسینی، ارج و مقام می‌یابد. در بوته آزمون‌های سخت است که سره از ناسره جدا می‌شود.

آرزوی شهادت در جهاد فی سبیل الله امری پسندیده است و حتی برخی از اصحاب رسول الله (ص) از آن حضرت درخواست دعای شهادت می‌کردند. همچنین احادیثی بیانگر آن است که وعده شهادت به امام حسین (ع) داده شده بود: «ان لك في الجنة درجة لا تالها الا بالشهادة» که احادیث مذکور خود شامل چند بخش می‌شوند.

صداقت ثمر حسینی گفت: رابطه عزت نفس آن حضرت با طاعت و عبودیت حقیقی خداوند را می‌توان در مفاد دعای نورانی عرفه مشاهده کرد؛ آنجا که حضرتش به خداوند متعال عرض می‌کند: «… پروردگارا به اینکه یاری ام نمودی و عزتم بخشیدی… اولیای خدا به عزت او عزیز می‌شوند… در حال خواری، عزتم بخشیدی… تویی که عزت بخشیدی… خدایا چگونه عزت خواهم، درحالی که در خواری ثابتم کرده ای و چگونه عزت نخواهم با آن که به خود نسبتم داده ای؟…».

وی در بخش دیگری از مباحث خود با بیان اینکه امام حسین (ع) همچون حضرات اهل بیت (ع) امام حق است، اظهار کرد: حق با ایشان است و ایشان با حق هستند. حسنین (ع) در دوران حیات مبارک حضرت رسول الله (ص) سخت مورد توجه آن حضرت رسول الله (ص) بودند. توصیفات بسیاری از زندگانی آن حضرت در شجاعت در جنگ‌ها؛ پیاده حج گزاردن؛ هم سفره شدن با فقراء؛ بخشندگی و سخاوت و وفای به عهد نقل شده است که یکایک درس‌های بزرگی برای زندگی امروزه ماست.

وی با بیان اینکه امام حسین (ع) در جنگ‌های جمل، صفین و نهروان حضور داشت، گفت: در جنگ صفین امام علی (ع) حتی الامکان رخصت جنگ به ایشان نمی‌دادند، درحالی که مکرر «محمد بن حنفیه» را به جنگ می‌فرستادند و می‌فرمودند: «تو فرزند منی و حسنین فرزندان رسول الله (ص) هستند. حفظ جان ایشان بر من واجب است.» این سخن محمد بن حنفیه را اقناع می‌کرد تا بار دیگر با دلگرمی به جنگ برود.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی ادامه داد: امام حسین (ع) با شهادت برادر خود امام حسن مجتبی (ع) رهبری شیعیان را به سال ۴۹ قمری بر عهده گرفت و در سال ۶۱ قمری به شهادت رسید. وقتی به تمام دوران حیات مبارک ایشان می‌نگریم، متوجه یک نکته‌ای کلیدی می‌شویم که به تعبیر مرحوم استاد جلال الدین همایی در کتاب «اسرار و آثار واقعه کربلاء» آن است که امام حسین (ع) «ذخیره پیغمبر اکرم (ص)» برای حساس‌ترین دوره تاریخ اسلام بود. اگر قیام کربلا نبود اثری از دین اسلام بر زمین نمی‌ماند.

وی در تبیین شهادت امام حسین (ع) و حرکت به سوی کربلا آن هم در حالی که حضرت می‌دانست این راه، پایانی جز شهادت ندارد، گفت: قبل از هر چیز باید توجه داشت که آرزوی شهادت در جهاد فی سبیل الله امری پسندیده است و حتی برخی از اصحاب رسول الله (ص) از آن حضرت درخواست دعای شهادت می‌کردند. همچنین احادیثی بیانگر آن است که وعده شهادت به امام حسین (ع) داده شده بود: «ان لک فی الجنة درجه لا تنالها الا بالشهادة» که احادیث مذکور خود شامل چند بخش می‌شوند.

امام حسین (ع) ذخیره پیغمبر اکرم (ص) برای حساس‌ترین دوره تاریخ اسلام بود. اگر قیام کربلا نبود اثری از دین اسلام بر زمین نمی‌ماند

این پژوهشگر دینی ادامه داد: امام حسین (ع) هدف از قیام خود را به وضوح بیان کرده است که با توجه به فضائل و مناقب ایشان خصوصاً حدیث «حسین منی و انا من حسین»؛ به یقین می‌توان گفت: صاحب قیام کربلا حضرت رسول الله (ص) است: «من از روی سبک سری و گردنکشی، و نیز برای ایجاد فساد و ستمگری دست به این قیام نزد، بلکه برای اصلاح اوضاع امت جدم قیام کردم، و می‌خواهم «امربه معروف» و «نهی از منکر» کنم، و به روش جدم و پدرم علی بن ابی طالب عمل کنم.»؛ در واقعه کربلا تمام ایمان در برابر تمام کفر قرار گرفت. امام حسین (ع) عمل به تکلیف الهی کرد. چه زمانی که تا معاویه زنده بود ملتزم به مفاد عهدنامه صلح برادرش بود و از قیام خودداری می‌کرد و چه آنگاه که قیام را واجب دید و آغاز کرد. یکی از بندهای عهدنامه صلح با معاویه به موجب نص نامه‌ای که «ابن حجر» نقل کرده و آن را علامه امینی در الغدير آورده است، به رسمیت شناختن حق آزادی شیعیان علی بن ابیطالب (ع) است: «hellip; أن اصحاب علی و شیعتہ آمنون علی أنفسہم و أموالہم و نسائہم و أولادہم حیث كانوا hellip;»؛ یعنی مال و جان و زنان و فرزندان اصحاب علی، هرکجا باشند، ایمن خواهد بود....» و هابیان که ادعای «عبدالله بن سبأ» می‌کنند، آن را به روایت ابن حجر بخوانند که چگونه سبط بزرگ پیامبر اکرم (ص) در پی حفظ «شیعیان امام علی (ع)» بود و عبارت شیعه علی مذکور است.

صداقت ثمر حسینی در پاسخ به پرسشی در مورد جایگاه سیدالشهدا (ع) میان اهل تسنن گفت: بخش مهمی از منابع حدیثی اهل سنت، به فضائل و مناقب اهل بیت (ع) اختصاص دارد که بخش بزرگی از آن شامل امام حسین (ع) می‌شود. نمونه‌ای از آن کتاب «قرائد السیمطین فی فضائل المرئضی و التتول و السیطین و الأئمة من ذریتهم علیهم السلام» از ابراهیم بن محمد جوینی (متوفی ۷۳۰ ق) است که از منابع خوب اهل سنت در معرفی فضائل امام حسین (ع) است. همچنین «محمدباقر ساعدی» کتاب «فضائل پنج تن علیهم السلام در صحاح ششگانه اهل سنت» را که شامل فضائل امام حسین علیه السلام می‌شود، گردآوری کرده است. همچنین دکتر هادی عبدالنبی التمیمی کتاب «ثورة الامام الحسين (ع) فی المصنفات المصرية فی القرن العشرين الميلادی» را نگاشته است که در موضوع خود جالب توجه است.

وی ادامه داد: البته برخی وهابیان به ستایش یزید بن معاویه پرداخته‌اند و حتی آن را به کتاب‌های درسی کشور سعودی وارد کرده‌اند که در مقابل برخی از علمای شیعه نظیر مرحوم آیت الله «حسن سعید تهرانی» با نگارش نامه

هایی بدان اعتراض کرده اند؛ چه بسا که وهابیان سعودی میان خود با حکومت یزید بن معاویه احساس تجانس و همانندی بیشتری می کنند و البته این وضعیت مختص به ایشان است. در قاهره نیز به اقتضای وجود مسجد و زیارت گاه بزرگ امام حسین (ع) کتاب های بسیاری نگاشته شده است که در این فرصت نمی توان بدان وارد شد. «سید جعفر شهیدی» در خاطراتش می نویسد: «گروهی را که در آن زیارتگاه دیدم از خضوع و توسل و تبرک جستن به ضریح و گریه و دعا چیزی از زائران حرم سید الشهداء در کربلا یا حضرت رضا در مشهد کم نداشتند. حقیقت این است که مردم قاهره در محبت اهل بیت، شیعه به تمام معنی هستند».

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در پایان با اشاره به شیوع ویروس (کرونا) افزود: حال که سخن از زیارتگاه شد، ناگفته نماند توصیه به عدم حضور در اجتماعات مذهبی، نمازهای جماعت و یا زیارت بقاع متبرک در هنگام شیوع بیماری های مسری و کشنده فراگیر، مبتنی بر سفارش خود اهل بیت (علیهم السلام) است؛ تا آنجا که برخی از فقیهان بابی را با عنوان «استحباب دوری گزیدن از صاحبان بیماری ها و اماکنی که در آن [بیماری های گشوده مسری] وباء و طاعون منتشر می شود» باز کرده اند. در این زمینه، بهترین سخن، سخن رهبر معظم انقلاب اسلامی است که فرمودند: «هر چیزی که کمک کند به سلامت جامعه و عدم شیوع این بیماری، یک حسنه است. هر چیزی که کمک کند به شیوع این بیماری، یک سیئه است».